

at den tekniske Deel af Loven skulde stilles i Bero.

Schmann: Det vil være i det ærede Things Grundring, at jeg med al den Styrke, jeg formaede, modfattede mig den Idee, paa Grund af nogle Bemærkninger, som man her i en hoist uegentlig Forstand gjentagende har kaldt „Protester“ — der gives ingen Ret for Privatmand udenfor Forsamlingen til ved Protester at standse den lovgivende Magt i dens Virksomhed — fra udenfor Salen staaende Mand, som ganske vist ere meget fagkyndige, men som man dog ikke med Rette kan tillægge det særlige Epitheton af „fagkyndig“, da jeg troer, at Loven bærer Vidnesbyrd om, at der fandtes megen Sagkundskab ogsaa blandt dem, der have deeltaget i Lovens Udarbejdelse — jeg siger, jeg har paa det Bestemteste modfat mig, at man af den Grund skulde frafalde en saa gavnlig, vigtig og nødvendig Foranstaltning som den foreliggende Lov. Paa den anden Side har jeg meent, at disse Bemærkninger, som man urettelig har kaldt Protester, dog indeholdt saameget, saavidt jeg kunde skjønne, at der var al Anledning til at søge, hvad der netop er Diemedet med Lovens Forelæggelse for Rigsdagen, at tilvejebringe saa mange Detailforbedringer i Loven, som muligt, og den ærede Ordførers Referat vil have vist, at dette foreløbigt maa antages ikke at være uden Nytte. Naar den ærede Ordfører har talt om mine „Ændringsforslag“, da har han i det Dieblik forverlet første og anden Behandling, det er først til anden Behandling, der kan stilles Ændringsforslag, og hvorvidt jeg foruden dem, der ville fremkomme fra Udvalgets Side, vil stille andre, vil jeg forbeholde mig, ligesom jeg naturligt vil udsætte deres Motivering til 2den Behandling.

Ordføreren: Dersom den ærede Taler ved det Ord „naturligvis“ har henpeget paa, at jeg har søgt at motivere de Forslag, som Udvalget er gaaet ind paa, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg har gjort det, fordi jeg dertil er berettiget, og dernæst fordi jeg vilde tillade mig at gjøre den ærede Justitsminister opmærksom paa disse Forslag, hvorvidt han mulig maatte gaae ind derpaa eller ikke.

Justitsministeren: Jeg er ikke saaledes inde i det Tekniske i Sagen, at jeg idag kan erklære mig over, hvorvidt jeg kan tiltræde de Ændringsforslag, som af Ordføreren ere bebudede, men forbeholder mig derover at yttre mig, naar Sagen kommer til 2den Behandling. Da jeg har taget Ordet, vil jeg dog med Hensyn til hvad den ærede 1ste Landstingsmand for 3die Kreds (Drieser) har yttret, ikke undlade at tilføie, at det ogsaa forekommer mig ikke lidet besynderligt — om end ikke i den Grad, som naar hele Loven skulde udfomme provisorisk — at tage en Deel af den provisorisk, efterat hele Loven engang har været forelagt Thinget; det maa jo dog være Things Sags, naar det vil have, at en Deel af en Lov skal komme ud, selv at fremkomme med Forslag dertil. Iøvrigt har den ærede Landstingsmand indskrænket de sanitaire Bestemmelser i Loven til §§ 67—80 og § 84, men der er ogsaa andre Bestemmelser i den, der tildeels ere motiverede ved sanitaire Hensyn, saasom Bestemmelser om Gadernes Brede, Husenes Høide, Stagerens Høide o. fl.; navnlig ere Bestemmelserne med Hensyn til sidstnævnte Punkt motiverede ved sanitaire Hensyn; — Gadernes Brede og Husenes Høide maatte tildeels ogsaa af Hensyn til Brandsfare. Ogsaa andre Bestemmelser i den foregaaende Deel af Loven, foran § 67, ere vistnok motiverede ved sanitaire Hensyn, men i dette Dieblik erindrer jeg kun de nævnte. — Naar den samme ærede Landstingsmand har yttret, at jeg skulde have udtalt, at jeg foretrak en usuldfkommen og med enkelte forseilede eller mindre heldige Bestemmelser udstyret Lov for en mere suldfkommen, saa har der slet ikke været Spørgsmaal herom, og det kunde jo ogsaa umuligt have været min Mening. Efter den ærede Landstingsmands Forslag er der derimod kun Spørgsmaal om, enten at tage Loven, som den er eller ogsaa standse den ganske; og under Forudsætning af, at man kun har Valget mellem disse to Ting, var det, jeg yttrede, at man hellere maatte tage Loven, som den er, selv med enkelte mangelfulde og usuldfkomne Bestemmelser, som man i Tiden kunde faae ændrede, end aldeles afvise Loven.